

jeg ønsker at udtale angaaende denne Sag, og jeg maa altsaa bede undskyldt, hvis Nogen skulde have gjort en lignende Bemærkning iforveien, og jeg saa kom til at gjentage den. Det forekommer mig, at den Naade, hvorpaa Næringsloven er bleven opfattet af Kjøbstederne, gjorde det ønskeligt, at der blev taget Forholdsregler, som kunde tjene til at dæmpe den Misfor-
 nøielse, som har fundet Sted i Anledning af Næringslovens Udgivelse. Hvis dette Forslag kunde tjene dertil, vilde det være mig meget kjær, om det kunde komme til at træde i Kraft. Der er blevet omtalt, efter hvad der er blevet mig sagt, at der kunde ventes en fuldstændig Lovgivning angaaende disse Forhold, og der foreligger jo ogsaa et Lovforslag i denne Session, som vil faae Indflydelse paa Sagen; men det forekommer mig, at det ikke kan være til Hinder for, at dette Forslag nyder videre Fremme. Det er efter den Naade, hvorpaa det Lovforslag, der er indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), blev omtalt af den høitærede Minister, ikke sandsynligt, at det bliver til Lov i denne Session. Desuden er der den Bestemmelse deri, at Næringsstaten først skal aflaffes 1863, men naar det nu fremtræder som ønskeligt endnu hurtigere at faae dette Forhold forandret, bør denne Sag vistnok gaae videre, for om muligt at faae dette Forslag ophøiet til Lov, hvorved der strax midlertidig, indtil en fuldstændigere Lovgivning kan blive til, vil kunne raades Bod paa nogle af de Ulemper, hvorover der klages fra flere Sider. Vel er ikke Næringsloven endnu i sin fulde Udstrækning traadt i Kraft, men det kan ikke nægtes, at dens Tilværelse maa have havt Indflydelse paa Forholdet i Kjøbstederne, og at det Grundlag, hvorpaa den tidligere Beskatning beroede, maa være bleven en Deel rhytet ved, at denne Lov er kommen ud. Jeg skulde altsaa ønske, at Forslaget maatte nyde Fremme, og at det kunde hjælpe til at fjerne noget af den Misfor-
 nøielse, som er opstaaet hos de Næringsdrivende i Anledning af Næringslovens Udgivelse.

Der er en anden Bemærkning, som jeg vil tillade mig at henstille til den høitærede Mi-

nister. Der er her for Rigsdagen i en tidligere Session fremkommet et Actstykke, som tydede paa, at en stor Mængde Medborgere ere meget misfor-
 nøiede med og ansee sig for brøstholdne ved Næringslovens Udgivelse; saavidt jeg erindrer, var Andragendet understrevet af 15,000 Næringsdrivende. Det forekommer mig, at dette Factum opfordrer til at undersøge, om der er nogen Grund eller ikke til den saaledes aabenbarede Misfor-
 nøielse, og jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Minister, om det ikke skulde være muligt, at han paa egen Haand kunde lade foretage en Under-
 søgelse af alle derhen hørende Forhold, for at det kunde blive klart, om der var nogen Grund til denne Misfor-
 nøielse eller ikke, og skulde det findes, at der er blandt de Næringsdrivende nogle, som virkelig have lidt nogen Skade ved Forandringen i Forholdet, vilde det være mig kjær, om den høitærede Minister kunde foreslaae Midler til at afhjælpe en saadan Skade. Jeg skal nævne, hvad jeg har tænkt mig muligt, men jeg vil indrømme, at jeg ikke kender nok til de Forhold for at kunne sige, at det er rigtigt. Jeg har tænkt mig, at det kunde være, at der var ældre Laugmestre, som havde lidt ved denne Forandring, og som ikke havde Magt til at byde sig nogen ny Bane eller slaae ind paa de Forandringer, som yngre og mere bemidlede Mænd kunne slaae ind paa ligeoverfor den nye Lov. Dersom det skulde være rigtigt, at en saadan Ulempe var opstaaet for Mænd af den Art, jeg her nævnte, ville vistnok Mange med mig være enige i, at det vilde være ønskeligt, om der fra Statens Side kunde blive givet en Hjælp til saadanne Mænd, uden at den havde de Egenstaber, som ere forbundne med Fattigunderstøttelse. Forøvrigt er det, efter hvad jeg synes, endnu temmelig klart, at dersom man havde taget en Bestemmelse af den Art, som blev foreslaaet af mig i et Endringsforslag, da Næringsloven var her til Behandling, nemlig at den Lov ikke skulde komme til Gyldighed i nogen Commune, førend den derværende Communalbestyrelse gav sit Samtykke dertil, troer jeg, at meget af den Misfor-
 nøielse, der har viist sig, vilde have været undgaaet. Det var blot denne Bemærkning, jeg vilde henstille til den høitærede Ministers